

El TSJC anul·la l'ús exclusiu del català per als funcionaris

El tribunal rebutja que el català sigui la "llengua de comunicació" entre el personal i que totes les converses s'hagin d'iniciar en aquest idioma

J. G. ALBALAT / JOSE RICO / BARCELONA

Dijous, 25 de febrer del 2016

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha anul·lat parcialment el protocol d'usos lingüístics de la Generalitat que obliga els treballadors públics a parlar en català entre ells i a adreçar-se en aquest idioma als ciutadans. La sentència rebutja, per exemple, que la llengua de comunicació entre el personal hagi de ser la catalana en les reunions de treball i que totes les converses s'hagin d'iniciar en aquest idioma. Fonts del Govern català han relativitzat les conseqüències d'aquesta sentència perquè es tracta d'un document de "recomanacions" als funcionaris.

Una altra regla del protocol laminada és que els treballadors hagin de mantenir la conversa en català encara que el ciutadà l'hagi iniciat en castellà, amb independència de la llengua que utilitzi l'interlocutor -encara que la norma ja preveia que l'usuari podia demanar el canvi d'idioma si no entenia el català-. I sobre les converses telefòniques, el TSJC anul·la la menció que indica que hauran de començar-se sempre en llengua catalana, i si l'usuari no parla català però l'entén, es mantindrà la llengua encara que se li demani que l'atengui en castellà.

CONTRA L'ESTATUT

La justícia també acorda anul·lar l'article dels dos protocols que estableix que "la llengua de comunicació entre el personal ha de ser la catalana, tant presencialment com per telèfon, en la megafonia, en les reunions de treball, etc, especialment davant terceres persones: usuaris i els seus familiars, i personal sanitari o laboral extern".

Per al TSJC, el "contingut imperatiu" d'aquest article "s'extralimita" del marc normatiu fixat per l'Estatut. Segons la sentència, el "caràcter indiscriminat" d'aquesta part de l'article, en la qual no distingeix "ni tan sols les converses no directament relacionades amb el servei que pugui mantenir el professional sanitari" ha de ser eliminada, "per forçar sense justificació el dret d'opció lingüística de l'usuari".

La sentència del tribunal també ha rebutjat que el treballador hagi d'omplir en català documentació interna, com nòmines, contractes, avisos o circulars.

L'ORIGEN DE LA SENTÈNCIA

Es tracta d'una sentència ferma al no haver sigut recorreguda per la Generalitat i el seu origen va ser una demanda interposada per un dels professionals sanitaris de l'Hospital Universitari Joan XXIII de Tarragona. El facultatiu va rebre una comunicació de la Gerència Territorial del Camp de Tarragona de l'Institut Català de la Salut (ICS) el 2012, amb l'anomenat 'Protocol d'Usos Lingüístics', que consistia en l'adaptació realitzada per al sector.

Entre els arguments esgrimits pel TSJC figura que entre els professionals de la sanitat als quals es dirigeixen els protocols es troben els metges interns residents (MIR) d'una convocatòria anual de caràcter estatal "oberta a facultatius comunitaris (de la UE) i extracomunitaris, als quals no s'exigeix el coneixement de la llengua catalana".

AVAL A ALTRES ARTICLES

En canvi, el tribunal manté la validesa dels altres articles impugnats, entre ells el que estableix la preferència a l'hora d'adquirir i usar programes informàtics en versió catalana i el que fixa que l'ús de llengües no oficials ha de ser "excepcional i justificat", al no apreciar cap il·legalitat.

Impuls Ciutadà, associació que ha assessorat el demandant, ha valorat positivament el contingut de la sentència i ha lamentat que l'actuació de la Generalitat obligui els ciutadans "a reclamar el que és obvi: la llibertat d'elecció de llengua en les relacions amb les administracions públiques".